

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

Responsabilitatea civilă a funcționarilor

Ceea ce m'a impresionat în deosebi, din frumoasa cuvîntare-program, rostită de distinsul și energicul patriot N. Gr. Filipescu, în congresul politic de la 23 curent, a fost: *responsabilitatea civilă a funcționarilor*. Nicăiri ca în provincia noastră, considerată de toți ca cel mai mare sat fără cîini, aceste cuvinte nu pot avea o însemnătate mai pătrunzătoare.

Repetam, nu mai departe ca în numărul trecut al ziarului: «e de speriat ceea ce au ajuns funcționarii în Dobrogea», și citam două isprăvi făptuite de doi funcționari superiori, care se vor traduce în sute de mii de lei pagubă pentru stat; cerînd ca ei să fie răspunzători civilmente de pagubele cauzate statului.

E de necrezut, de neînchipuit, pînă unde se urcă și scoboară abuzurile de tot felul, comise în numele statului de către acei ce n'au avut aci nici o teamă nici de probriul public, prin presă, nici de protestele efective sau platonice, pe care le fac cîte o dată în parlament reprezentanții națiunii de dincolo de Dunăre.

Cei rău nărașiți din fire — și Doamne, mulți ni s'au trimis din aceștia! — au putut și pot să opereze aci ca în adevăratul codru al Vlăsiei.

Am zis de aproape doi ani, și am repetat, făcîndu-ne ecoul sentimentelor întregului oraș, că se fură cu nemiluita la căile ferate și în port, de la Direcție în cocc,

pînă la ultimul macagiū. Am făcut afirmațiuni largi și destul de indicatoare spre descoperirea hoțiilor, dar n'am reușit să sinchisim pe nimeni. A trebuit ca un ziar din București, unde nu se cer, în acuzațiuni de presă, *probe autentice*, cum ni-se cer nouă în Dobrogea, să se sesizeze de clamoarea publică, ca o anchetă să vie în fine, și să lucreze două luni, spre a pune în mișcare acțiunea publică, care a băgat deja pe cîți-va la pușcărie și va trebui să priminească întreg personalul local al acestei vaste administrațiuni.

Un fost prefect al județului vecin trecea în București, peste tot, la toate guvernele și partidele politice, de quintesența patriotismului; — și sub acel prefect, casele comunale, în doi ani, din prospere ce erau, fie-care avînd mii de lei la Casa de depunerii, au rămas nu numai goale, dar peste tot, cu mari datorii, în locul escedentelor regulat acumulate pînă aci. Pînă și ziarul săptămînal oficios al prefectului, despre care am afirmat, nedesmințit că avea 4000 abonați, a cîte 20 lei, plus anunțurile tuturor autorităților, a rămas dator la tipografie; pe cînd, în privința aceluși prefect, a rămas tot nedesmințită afirmațiunea făcută în public că 'și-a plătit la creditul rural, spre desrobirea unei moșii, 80.000 lei într'un singur an.

Pînă într'atîta lucrurile din Dobrogea au putut fi mistificate la centru.

Am strigat aci, nu de mult, două luni de zile de-arîndul, de astă dată cu probe autentice, cu date, acte

și citate precise, că o companie de esplotatori de carieri, compusă din funcționari superiori și demnitari ai județului, face cele mai mari ravagii în casele județului și comunelor, pe care sunt chemați a le administra, dar toate curagioasele noastre eșiri în arenă n'au atras atențiunea nici unui puternic. Cei vizați au știut să întunece ochii tuturor, prin prisma calomniei interesate; iar nouă, denunțătorilor lor neputincioși, ne aruncă de sus disprețul lor suveran, dacă nu ne poate nimeri împroșcările lor erosive.

Nu ne mai miră de loc faptele prevaricatorilor mai mici, dacă miniștrii d'ai *dreptăței*, dacă *aleșii* jurisprudenților din țară, poi, prin oamenii lor de afaceri, prin secretarii lor, pot apăra pe unul pe care Dobrogea întreagă l'ar recunoaște de cel mai mare eseroc; — dacă un alt fost ministru dintr'un alt partid de guvernămînt, își poate preta, tot nepedepsit de morala sferei înalte, talentul său spre apărarea celei mai negre industrii din țară, **industria falșificătorilor de testamente**.

Și aceste essecrabile porniri se numesc în țara mea romînească: *virtute profesională!*

Menținîndu-te în aceeași sferă înaltă, dacă treci acum la alt gen de afaceri, mai tangibile, se va vedea că în numele persoanei morale a statului, județului sau comunei, un șef de resort, cînd nu pune el însuși mina, contra vre-unui protivnic, lasă pe subalternii săi, — dacă nu știți să intri în grațiile

întregel erarării, să te jupoaie pînă la piele, cînd nu te omoară, aruncîndu-ți frînghia ori punîndu-ți genunchii în piept,— în cas cînd împrejurările te-a dus să ai daraveri materiale cu instituția pe care o conduce.

Ca să vorbim numai de sferele înalte, ministerele Lucrărilor publice și al Domeniilor sunt mai rău bîntuite de aceste apucături, pe unele locuri curate piraterii.

Ai arendat de la Stat o moșie. La imposesie, după ce ai făcut toate preparativele, cu cheltuelile neapărate exploatarii, îți dă de es. întinderea pe jumătate; dacă-ți place: — Statul nu garantează întinderea!

Dacă lucrul arendat e o bucată de pădure, de baltă, de carieră, din vastele bunuri înecungurătoare ale Statului în Dobrogea... mai vîzînd și considerînd... mai tîrziu, Statul se pune cu taraba sa ciuruită lîngă tine, și te zdrobește cu concurența sa de rea credință, desființîndu-te radical, de cum-va ai supărat mai mult pe jupîneasa lui din gheretă; căci pe funcționarul respectiv nu l costă nici un ban averea Statului, ori cît ar vinde-o de efină, nici nu-l costă nimic omenia negustorească a Statului. Sfirșitul obicinuit al refractorului, e în prăvălia *Monitorului Oficial*, la rubrica «Debitorii Statului», iar al afacerii *regia*, atît de prețuită de funcționari.

Să spunem ceva casuri concrete din isprăvile Ministerului Domeniilor, căci cu acesta au Dobrogenii 99 la sută din toate afacerile lor cu autoritățile din Stat.

După regulamentul minelor, art. 6, Statul e dator să scoată în licitație publică toate carierele *aparente*. Putem cita zecimi de cazuri, în Dobrogea, — nu ne impoartă restul țării, — unde acest articol s'a călcat în modul cel mai barbar, și în mod banditesc, acolo anume, unde era deja o arîndășie. Sunt atîtea casuri unde funcționarii respectivi n'au dat arendașilor de cît o *parte din cariera arendată*, iar restul de alături la dat în concesie sau cu permisuri, adică fără nici o arendă, numai taxa pe metru, — cui a vrut, de regulă spe-

culanților vampiri, care îți stoarce tot sîngele din vine.

Rezultatul e că nu se mai exploatează nici o carieră de ale Statului pe lînga vale a Carasuei, ci numai carierele particulare; nimenea nu mai e nebunul, smintitul, să ție arenda de mil de lei, plus taxele pe metru, cînd poate plăti numai pe acestea din urmă, prin concesie sau permis de exploatare.

Ceva mai mult.

În contractele de arendare, se știe, e stipuiat, că arendașii, pe lîngă chiria carierei, rezultată la licitație, plătesc o taxă de.... fie 25 bani de m. e. nisip, din duna mării, căci și pe aceasta o exploatează Statul. Statul e ținut prin regulamentul ce și-a dat, al minelor, să vînză produsele similare, la permisionari și concesionari cu 50 bani m. e., tocmăi îndoit decît arendașul. Nimic de zis în privința acestei dispoziții reglementare, foarte înțelepte din multe puncte de vedere.

Știți însă, ce face d-l Ministru al Domeniilor, pus la cale negreșit de credincioșii săi slujitori? Scade taxa pentru exploatarea în regie, către Primăria Constanței și antreprenorii din localitate, la 40 bani de metru cub: cu 40 bani mai puțin de cît zice regulamentul, și cu 15 bani mai jos de cît e obligat a plăti arendașul Ministerului pe lîngă arenda de 3400 lei, plus altele, pentru același nisip, și numai la o foaie de ciapă despărțitoare de duna de nisip arendată. Și noteze-se bine, Statul n'are absolut nici un guardian sau priveghetor în localitate; ast-fel că cu un singur bilet, — biletele sunt volante, manuscrise, aplicate pe ele pecetea oficiului din Constanța — se poate aduce cel mai puțin 10 metri de nisip. — Unul din arendașii de nisip va rămîne dator 10,000 lei plus dobînzile, pe cînd Statul n'a încasat după depozitare de cît 14 lei pe un an.

Altul, tot din astfel de cauze, a părăsit o carieră de tibișir pentru fabricile de zahăr, de unde Direcția C. Fr. perde un trafic de 100,000 lei.

Ast-fel e gospodăria minieră a Statului în Dobrogea; reclamăgie

de bileci, dar neglijență la culme, și criminală pînă la piraterie; căci, dacă nici faptele ce espunem mai sus nu sunt piraterie goală, acest cuvînt nu mai are nici o noimă în vocabularele limbilor europene. Cui nu-l convine, facă judecată cu Statul, 13 ani, și cîștîge în urmă 400 lei cheltueli de judecată, după 18 înfățișeri, numai la o Curte oare-care de apel.

Pentru asemenea motive și altele ce vom continua a descrie aci, privitoare pe funcționari, am felicitat și ne închinăm cu respect celui ce va traduce în maximă de guvernămînt: *responsabilitatea civilă a funcționarilor*.

Un Stan Pățitu.

Pe căi sănătoase

În congresul de la Teatrul Liric, d-nii Carp și Filipescu precum și amicii lor au făcut declarațiunile cele mai categorice și mai precise în privința intențiilor de a înlătura, din politica de partid, preocupările de ordin personal și material, de a elimina elementele de perturbațiune ale vieții noastre publice și de a consacra toată sollicitudinea claselor productive și utile.

D. Filipescu, în deosebire, a declarat un război de moarte agenților electorali, cari prin activitatea lor dau ilusia numărului, dar cari au contribuit în mare parte la ipertrofia noastră budgetară și au fost o pedică pentru ori-ce reformă sănătoasă.

E drept că prin aceste declarațiuni și prin angajamentul ce și-a luat că, în opoziție, va infrunta acest element pernicios, iar la guvern, îl va desființa d. Filipescu a condamnat în public și fără rezervă o mare parte din trecuta sa viață politică, o activitate și niște mijloace de cari d-sa s'a folosit un lung șir de ani.

D. Filipescu a greșit, și o mărturisește implicit; d-sa, condamînd azi trecutul, își face cu drept cuvînt, din aceasta, un titlu de înălțare, cu atît mai real, cu cît are conștiința că este posibil să stabilim și la noi un regim de ordine și de muncă spornică.

Nu noi, așa dar, vom face o vină d-lui Filipescu din faptul că a rupt-o așa de energie cu trecutul. Dimpotrivă, făcînd din parte-ne același lucru de mai mult timp, și spunînd-o franc, cum am mai spus-o și cum o facem, am luat și luăm cu satisfacție act de declarațiunile rostite, în această privință, și de C. Filipescu, și de cel-l'alt congresiștii.

Ca noi, vor face de alt-fel toți aceia

carî recunosc că a fost și este încă ceva bolnăvicios în viața noastră publică, toți aceia carî își dau seamă că e timpul să punem stavilă agitațiilor sterpe și să închinăm toată munca și energia noastră intereselor supreme și permanente ale țării.

Cugetînd și lucrînd ast-fel, opera începută de noi pentru asanarea moravurilor și înălțarea morală a țării va prinde adînci rădăcini și nu va mai fi turburată, nici întreruptă, prin apucăturile catilinare ale unora sau altora.

Atunci, vom putea cu drept cuvînt spune că am făcut în adevăr o operă de salut public.

•Voința Națională.

ECONOMIA

Prin muncă omul poate să își procure o mulțime de foloase, atît morale cît și materiale, însă numai atunci cînd va ști a se folosi de rezultatul ei. Este știut că cine-va prin muncă poate să își agonisească mijloace mai mult de cît îi trebuie pentru existență, așa că îi mai rămîne un prisos peste cheltuelile absolut trebuincioase.

Conservarea acestui prisos și nerisipirea sa pe lucruri nefolositoare, se numește economie. Ea nu trebuie confundată cu avariția, care constă în restrîngerea peste măsură chiar a cheltuelilor strict necesare. Prin avariție omul își pierde libertatea de lucrare și chiar rațiunea în administrarea bunurilor sale, așa că el devine sclav al banilor și în neputință de a face ceva bun cu ei, ba chiar se tiranisește pe el însuși, abținîndu-se de la ce e mai necesar vieții și trăind mai rău ca cel sărac.

Economia din contră presupune libertate în administrarea averii și stă la distanță egală între avariție și risipă.

Economia, cînd nu are în sine nimic josnic, este o virtute, pentru că acela ce economisește, se privează și se reține de la plăcerile dăunătoare sănătății și se mulțumește cu o viață moderată, făcînd prin aceasta un act de temperență, de prudență și tărie. Fie-care știe că prin muncă încontinuu și prin economie poate să ajungă la o bună stare materială și din contră prin lene și nechibzuință în cheltueli se ajunge la lipsă totală sau sărăcie.

Omul care își măsoară cheltuelile și nici o dată consumă mai mult de cît câștigă, ci din contră, își dă seamă că numai în modul acesta va putea fi sigur de ziua de mîine, își va petrece viața în liniște și fără emoțiuni. De multe ori economul este birfit de cel risipitor, dar trebuie știut că pe cînd cel d'întîiu este în stare a face binele, cel de al doilea este incapabil în privința aceasta, mulțumindu-se numai a își satisface plăcerile lui.

Buna stare a omului, cînd e fructul muncii economiei, este una din cele mai bune garanții ale moralității. Ea contribuie a conserva pe om de tentațiunile la carî l'ar împinge necesitatea și l' face a își îndeplini mai bine datoriile sale.

Cel care nu e nevoit a își pleca capul înaintea altuia, pentru a cerși existența zilnică, este cu fruntea ridicată și mai

de caracter. Nimic nu este mai umilitor de cît lipsa, căci omul nevoiaș își vede demnitatea sa călcată de cel d'întîiu venit.

Societatea nu trage nici un folos de la oamenii ce nu știu a economisi avutul lor, căci pe lingă că își risipesc averea pe care ar fi putut-o înmulți și așa să facă bine și altora, ei prin risipe devin săraci și ființele cele mai umile, devenind slugarnici înaintea celor de la carî mai speră să apuce ceva. În starea aceasta poate să ajungă ori-ce om de ori-ce treaptă socială. De aceea un țaran, care știe să și administreze mica sa avere, este mai mindru și demn de cît boierul dator, căci sacul gol nu poate sta drept și țaranul în picioare este mai înalt de cît boierul cînd stă în genunchi.

Unul din relele ce decurg din nepracticarea economiei, este necesitatea de a se împrumuta de a alerga la altul să-i dea aceea ce dînsul n'a știut să păstreze. Ei se mulțumesc a înșela pe rînd pe cîți pot, fără a se gîndi la răul ce și crează.

Între cei carî alegă la mijloacele de mai sus, între alții sunt și jucătorii de cărți, ce expun hazardului banii carî n'ar trebui să fie de cît recompensa muncii și economiei și siguranței unei independente bine meritate.

Conservatorul.

I.

Societatea „Unirea“

Societatea de asigurare «Unirea» din București și-a reînceput cu bine afacerile în județul nostru, sub inteligenta conducere a d-lui Mazuchî, Comptabil al Băncii de Secont din Constanța. Directorul și înființatorul acestei societăți românești, de acum 20 de ani, care a adus servicii reale asiguraților din toată țara, prin scăderea primelor de asigurare la una la mie din patru cît luaș societățile concurente capitaliste, venerabilul profesor, actualmente deputat d-nul *Pană Buescu*, a reușit să reintroducă ordinea în afacerile societății, eclipsată cîte-va luni de niște escroci ce s'au putut strecura mai acum doi ani, la direcția societății. D-l Buescu a dat ordin să se facă plățile, prin acompturi treptate, tuturor celor ce au să ia ceva de la Societate, în măsură ce și agentul va încasa de la clienții *Unirii*, atît de numeroși altă-dată în acest județ, după cum a făcut-o și mai înainte, spre mulțumirea atîtor daunați.

Nu ne îndoiam de loc de acesta din momentul ce d-l Buescu a re-luat direcția societății.

CAMERA DE COMERCIU

ȘI

TREBUNȚELE CONSTANȚEI

Camera de comerțiu și-a constituit biroul alegînd pe d-l Al. Cosma Președinte și pe d-l Tache Manicatide Vicepreședinte. Nici odată prezidiul acestei instituții n'a fost mai bine și mai competent reprezentat. Toate complimentele noastre alegătorilor și d-lui prefect.

Sunt multe de făcut în oraș și județ. Ne vom permite a semnala din cînd în cînd din trebuințele mai neapărate și credem că rezultatele spre care țintim nu pot fi de cît satisfăcătoare.

Nu știm, nu ne-am ocupat prea mult de cestiunile de natură comercială, dacă d. es. poate intra în precăderile Camerei de Comerțiu amestecul ei în fișarea tirgurilor de cereale, sau îmbunătățirile de făcut în anumite debușuri, totuși credem că ar fi de competența acestei instituții să și imbie vederile, așternîndu-le pe deosebite rapoarte, în cestiile destul de importante de la ordinea zilei, cum sunt:

Cestia Murfatlarului, a îmbunătățirii portului Mangalia și altor centre de desfacere de pe Dunăre. Luminile ei n'ar putea fi de cît binevenite celor ce sunt chemați să dea soluțiunea acestor două cestiuni.

Ar mai trebui ca Camera de Comerțiu să arăte celor în drept, că sistemul de trafic al căilor ferate, pe linia Cernavoda—Constanța, ruinează orașul Constanța în profitul Medgediei și Murfatlarului, îngreunînd fără folos prea mare, transportul pe timp de iarnă al produselor de peste Dunăre; iar Primăriei de Constanța să i demonstreze că îndoind liniile de printre magazii și punînd taxe «jugăritul» și la produsele ce intră în magazii și se transportă cu căruțele în port, și-ar dubla venitul de pe liniile sale.

Apropos de aceste linii, spunem că traversele s'au învechit. Ar trebui ca Primăria să pue din vreme altele, să nu aștepte iarna, cînd circulația e așa de frecventată, căci se vor aduce mari pagube traficanșii. Încă ceva. Primăria ar trebui să angajeze un guardian să păzească vagoanele de pe linia ei, de furturile acestea fiind Primăria răspunzătoare. Ar mai trebui ca șanțul de împrejmuire săpat la marginea magaziiilor să fie astupat și mutat dincolo de linia Anadolchioi, spre a se putea utiliza și această linie la încărcări și descărcări, astăzi mortificată împreună cu toate ochiurile de magazii din fața acestei linii.

Un imbold din partea Camerei de Comerțiu în toate cestiunile ce ating atribuțiile ei credem că n'ar fi de cît binevenit pratutindenea.

P. G.

Informațiuni

La congresul politic al conservatorilor de sub șefia d-lui P. P. Carp, ținut în București în zilele de 23 și 24 Iunie, au luat parte aproape 500 delegați din provincie din mai toate județele, iar din București, ne spune un participant, peste 1500 persoane alese, intrarea fiind cu bilete. Congresul a fost prezidat de d-l D. Roseti din Iași, inițiatorul propunerii de congres.

Au vorbit, d-nii M. Cantacuzino, I. Bogdan, P. Negulescu, I. Mehedinți, Rădulescu Motru, profesori universitari și Nic. Gr. Filipescu, schițând programul viitor al partidului, iar a doua zi d-nii C. Hiotu, I. Miclescu, Al. G. Florescu, P. Misir, C. C. Arion, Delavrancea, Titu Maiorescu și la urmă d-l P. P. Carp, fixând programul actual politic al partidului.

Impresia participantului Constanțian este că congresul a fost o adevărată Academie de savanți politici și patrioți, în mijlocul celui mai distins auditor.

Toate discursurile, resumate în parte de ziare, vor fi publicate în extenso într'un singur număr al *Revistei Române*, revistă politico-literară a cărei aparițiune se așteaptă zilele acestea și va fi de vânzare la d-l T. Dabo din Constanța.

Atentorii asupra trenurilor ordinar și accelerat, din aceeași zi și din același loc între Medjidie și Dorobanțul, cu bolovanii dimineața, și o șină de fer, seara, pusă curmeziș peste linia ferată, n'au fost încă dovediți. Urmărirea pe care o conduce sub-prefectul respectiv nu poate fi de cât foarte slabă; ar trebui mai multă energie.

Corpul conductorilor de lucrări publice, constituit în societate mai acum doi ani, a ținut săptămîna trecută, la 29 Iunie primul său congres în București.

Cu ocazia aceasta biroul în numele a peste 80 membrii prezenți, a trimis d-lor L. I. C. Brătianu, Ministru lucrărilor publice, și d-lui Scarlat Vêrnay, prefectul județului nostru, câte-o telegramă de mulțumire pentru ajutorul ce tot-d'a-una le-au dat; oferind d-lui *Scarlat Vêrnay*, cu unanimitatea voturilor, prezidenția de onoare a Societății, la care d-l Vêrnay a răspuns mulțumind de atențiunea ce i se dă.

Reproducem pentru conștientul nostru telegrama adresată prefectului, după un ziar din București, spre lauda profesorului care

a știut să imprime elevilor săi recunoștința pe care o manifestă. Iată acea telegramă:

D-lui Scarlat Vêrnay

Prefect de Constanța

Conducătorii de lucrări publice reuniți în primul lor congres în București la 29 Iunie 1902, vă salutăm în unanimitate și vă mulțumim de atențiunea și concursul pe care tot-d'a-una le-ați dat.

Ei vă roagă să le faceți onoarea deosebită de a accepta prezidenția de onoare a Societății.

Materialul ce întrebuițează fabrica de bazalt la trotuare pare a nu fi peste tot de calitate I, precum sună contractul. În special nisip se întrebuițează de cel sărat, prohibit de ordonanța Primăriei publicată în Monitorul Comunal acum 3 ani. Vom reveni într'un articol deosebit, cerînd stringerea, robinetului de la capitolul *trotuare*, în folosul astupării gropilor pe stradele de sus, reclamate prin petiție colectivă.

— Tapetul de pe bulevard a început a se roși; peste 20 de zile totul va avea aspectul unei coade de vulpe. Apă, d-le Primar! Cea cu 150 bani m. c. nu e suficientă, e rece și ne aierată, ceea ce opărește vegetația.

— Tapetele și răzoarele de flori de peste tot sunt tîrșii și decrepite deja, imposibil de regenerat în Iulie. Vor înțelege acum edilii noștri, necesitatea reconstruirii serei calde, — dacă vreți să ai tapete ca cele de anul trecut?

De cînd a plecat d-l Schina de la Primărie, desființîndu-se guardianul de pază la Tăbăcării, în anul 1899, malul mării s'a mîncat acolo, prin estragerea nisipului de deșupt de către antrepriza trotuarelor și Primărie, pe o lățime de cel puțin 70 metri, reducând mereu moșia comunei și amenințînd deja ambele fabrici. La un proces eventual al creditului urban, unde fabricile sunt ipotecate, nu știm pe ce mîneacă o va scôte onor. Primărie.

Rugăm pe d-l prefect să descindă în localitate atît în interesul Statului care percepînd taxele pôte fi răspunzător cît și al comunei care perde mereu din moșie.

Noi ne facem forte a dovedi eroziunea de 70 metri, chiar în fața tăbăcării vechi.

D-l Schina a interzis estragerea nisipului prin ordonanța publicată în Monitorul comunei No. 11 din anul 1899 și a pus un guardian

pentru oprirea căruțașilor, pe care l'a desființat fostul primar Polizu, — el știe din ce motive.

Ne mai vîndu-se nici un cas de boală suspectă la Constantinopole, carantina a fost ridicată din portul Constanței.

E posibil ca numărul viitor al ziarului să apară peste o lună, directorul «Constanța» fiind dus la țară. Cerem scuzele noastre d-lor abonați, pe care îi vom despăgubi în urmă prin numere duble, cum am făcut și altă-dată după suspendarea foaiei.

Eveniment Teatral. — *Mult iubitul și talentatul nostru Artist P. Liciu, a anunțat o serie de reprezentații cu o trupă de Artiști domni de a fi alături de D-sa. Piesele cele mai noi sunt anunțate în Program. Prima reprezentație va avea loc Joi 4 Iulie c. cu Cinematograful, comedie.*

A SOSIT

MARELE CIRC SIDOLI

SAMBATA 6 IULIE

PRIMA MARE REPRESENTAȚIE

PENTRU

**Trotuare de asfalt,
Pavage de asfalt,
Asfaltari de terase,
Basalt.**

Executate de oameni speciali, a se adresa:

Tacke Manicatide, Constanța unde se vînd cu precizie de desfacere și cărămizi de zidărie.

Cărămizi malascate, presate și basaltate, Olane, Țigle etc.

ANUNCIU

Se aduce la cunoștința onor. Doamne că am deschis un

ATELIER DE CROITORIE

MODEL

PENTRU DOAMNE

STRADA LIBERTĂȚII No. 4

FOSTA PLUȚA VECHI

unde se primesc confecțiuni de tot felul, precum: rochiile de stradă, de baluri, de mirese; jachete, pelerine după ultimele jurnale, cele mai elegante din Paris; sub conducerea **D-rei Lucretia Alexandrescu**, maistră, tailieră, practicantă din cele mai mari magazine din Paris, brevetată la expoziția din Paris etc.

În vederea crizei am făcut prețurile cele mai convenabile, începînd cu bluza de la 3 lei în sus și rochiile de la 15 lei în sus.

Rog pe stim. doamne a mă onora cu comanda d-lor.

Cu stimă

Aneta Aurelian Olărescu